

Nr 210.

Av herrar **Christiernsson** och **Leffler**, om ökat tullskydd för isoleringsflaskor, m. m.

1933 års riksdag beslöt efter en motion i ärendet (II: 209) en tilläggstull för isoleringsflaskor ävensom färdiga lösa glas därtill (tulltaxenummer 714, statistiskt nummer 1308) å kr. 60 per 100 kg. Då tullen tidigare utgick med samma belopp blev den alltså fördubblad. 1934 års riksdag beslöt kompletterande bestämmelser, enligt vilka även lösa hylsor till isoleringsflaskor belades med ovannämnda tullsatser enligt en anmärkning till tulltaxenummer 714.

Motivet till denna tullförhöjning var den påvisade omständigheten att den svenska industrin, som sysslade med tillverkning av isoleringsflaskor, gemenligen kallade termosflaskor, uppenbarligen utsattes för en dumping från tyska fabrikanter sida. Det var först under världskriget, som en tillverkning av isoleringsglas upptogs inom vårt land. År 1919 funnos sju fabriker, som sysslade med tillverkningen, men icke mindre än fem ha nödgats avveckla till följd av övermäktig utländsk konkurrens. Nu uppehålls tillverkningen i vårt land av två självständiga företag, det ena förlagt i Trälleborg och det andra i Jönköping; jämte en fabrik i sistnämnda stad för hylstillverkning.

Efter den senaste tullhöjningens genomförande lättade trycket för de svenska fabriker, och situationen var i så måtto dräglig att t. ex. en av dessa fabriker ännu under fjolåret kunde tillverka c:a 2,000 isoleringsglas om dagen. Sedan dess har emellertid läget till den grad försämrats, att tillverkningen under fjolåret vid samma fabrik måst nedbringas till c:a 500 glas om dagen, och man måste nu överväga en fullständig nedläggning av tillverkningen ifråga.

Orsaken till detta förhållande, vilket berör existensen för flera hundra arbetare, är att finna i det obestridliga förhållandet att de tyska konkurrenterna nu offerera isoleringsglas till ett pris av ända ned till 72 öre per styck fritt inom Sverige, medan de svenska fabrikerens egna tillverkningskostnader för motsvarande artikel utgör c:a 78 öre. Den svenska tullen å varan spelar alltså ingen roll för den tyske exportören och detta trots att tullen är så betydande som kr. 1:20 per kg.

Behöriga handlingar, som styrka de påtalade förhållandena, skola ställas till bevillningsutskottets förfogande.

Importen av isoleringsglas såsom fullt färdiga termosflaskor eller delar därav kommer i allt väsentligt från Tyskland. Sålunda uppgives hela importen till Sverige av dessa varor under 1933 till ett värde av kr. 153,906 för tillhoppa 61,192 kg., medan importen från Tyskland härav utgjorde icke mindre än 58,696 kg. till ett värde av kr. 137,631. Motsvarande siffror för 1934 torde

stigit till ett värde av över 230,000 kr., medan motsvarande värde för 1932 var 263,411 kr. och under 1931 235,761. Man märker, hur tullförhöjningen 1933 verkade gynnsamt ur svensk synpunkt, men att en vändning redan inträffade under det påföljande året påtagligt i och med de exportpremier av det ena eller andra slaget, som ställts till den med oss konkurrerande tyska industrins förfogande.

Den tyska exporten till Sverige sker till betydligt lägre priser än till sådana länder, som ej äga någon egen industri för tillverkning av isoleringsglas. Så t. ex. föreliggande offerter till Norge, och äro de priser som gälla för detta land c:a 70 proc. högre än i motsvarande offerter till Sverige. Detta bekräftar ytterligare att ren dumping föreligger, varför målet för de tyska exportfabrikanterna synes vara att slå ner den svenska konkurrerande industrin. Skulle detta lyckas bleve tyskarna ensamma herrar på täppan, och då må ingen tro att de nu gällande priserna längre skulle tillämpas.

I den förut nämnda motionen till 1933 års riksdag hade påyrkats en tilläggstull av 90 kr. per 100 kg., men bevillningsutskottet fann att denna höjning skäligen kunde bestämmas till 60 kr. Det synes i nuvarande läge vara uppenbart att ytterligare åtgärder med det snaraste måste vidtagas om icke den svenska industrin på området helt och hållet skall förintas med åtföljande utökad arbetslöshet och kostnad för det allmänna. Det förefaller som om det tyska statsverket icke skulle kunna sträcka sig hur långt som helst inför sin exportindustris krav på exportpremier, varför en tillräckligt kraftig tilläggstull borde kunna giva den svenska industrin nödvändigt skydd.

Med stöd av det ovan anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta såsom tillägg till gällande tulltaxa att vid införsel från utlandet av varor under tulltaxenummer 714, statistiskt nummer 1308, skall utgå tilläggstull med kronor 50:— för 100 kg.

Stockholm den 20 januari 1936.

Nils Christiernsson.

Edvin Leffler.